Saa meget mærkeligere var det Held, der havde fulgt M. Z., som hun var en fremmed i Landet, der i ingen Henseende havde haft andre Fordele fremfor almindelige Emigranter end de, der laa i hendes egen Personlighed. Hun havde, inden hun kom til Amerika, i sine Tanker „idealiseret Landets Frihed og især Kvindens Stilling". „Dersom jeg havde vidst, hvad jeg véd efter at have været flere Aar i Landet, vilde jeg rimeligvis betænkt mig to Gange paa at udvandre; thi endog den idealiserede Frihed har tabt en Del af sin Tiltrækningskraft, naar jeg betænker, hvor meget bedre den kunde være".

Ikke faa sørgelige Historier kan M. Z. fortælle om unge Landsmandinder af gode, ja endog berømte Familier, som hun forgjæves har søgt at frelse fra den elendige Skjæbne, som deres Uvidenhed og Uskikkethed til at staa paa egne Ben har nedkaldt over dem. Selv var hun gjort af andet Ler. I det Øjeblik, hendes Hjælpemidler slipper op, og hun ingen Patienter kan faa, giver hun sig til at være Forretningsmand, kjøber for sine sidste Skillinger Uldgarn, pantsætter sin Uhrkjæde for at faa Penge til at avertere om Arbejdersker, som hun overdrager at forarbejde en Modevare, hun dernæst afhænder til Kræmmerne. Da noget senere denne Artikel gaar af Brug, tager hun en hel anden op, der ligesom den første skaffer Penge ind til hende og hendes lille Flok af Arbejdersker. Men da det efter et Aars Forløb gaar op for hende, at skjønt hun paa denne Maade kan skaffe sig Udkommet, maaske endog Formue, kommer hun dog ikke sit egentlige Maal et Skridt nærmere, ja opnaar end ikke at lære Sproget (hun var et maadeligt Sprogtalent), fordi hun væsentlig har at gjøre med Landsmænd, saa tøver hun ikke, men bryder strax af og gaar med en tom Pung, men et stort Mod og en ubrydelig Vilje til at taale, hvad det skal være, til et vestligt Universitet for at tage Examen. Trods hendes sproglige Besværligheder gjorde hun det saa godt, at Fakultetet beder hende modtage som en Anerkjendelse den Sum, hun havde laant til at studere for.

Hun var 24 Aar gammel, da hun i 1853 forlod sin Fødeby Berlin, hvor hun havde uddannet sig til Fødselshjælperske. Skildringen af hendes Barndoms og Ungdoms Liv, saaledes som hun selv har givet den i et Brev til en Veninde (Life of *M. Zakrzewska* by *Caroline Dall*), er en Kvindehistorie af ganske ualmindelig Interesse. Mange Aar igjennem havde